

Π. ΔΟΞΑΡΑ

ΠΕΡΙ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

1871

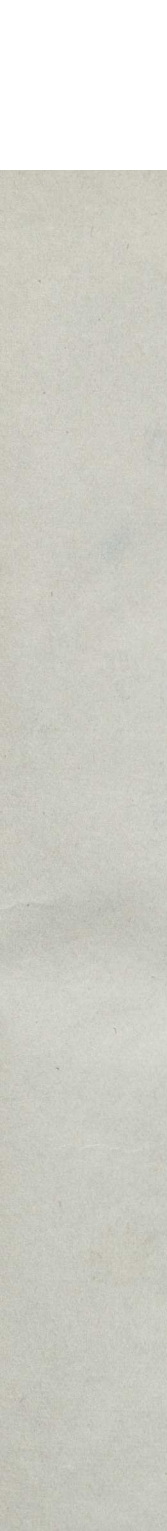

Π

Νῦν τὸ

Τ

ΠΕΡ

ΧΙ

Νῦν τὸ πρ

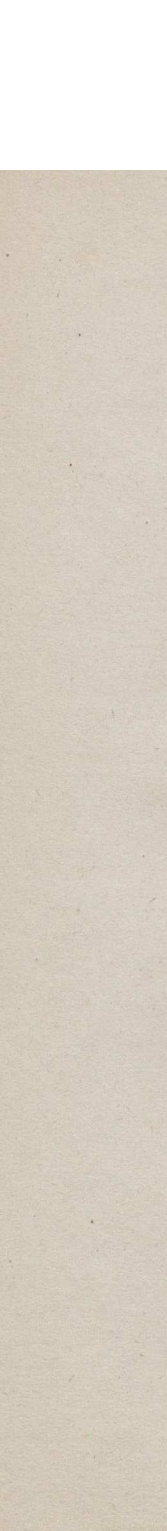
ΣΙ

ΤΥΠΟ

AN

Ἡ ὠραία
φικῆς δ' ἰ
ζωγραφίας,
σύχου καὶ
μόνον πρὸ
ὑπονοίας τῶ
φείνωνται
Ἰταλίδι χα
φίδες εἶχον
τέχνην εἰς
ἤθελον φαν
τέραν πατρ
νυκτὶ τῆς
σβεννυμένην
μάτων, πῶ
ἄλλοις κλάδ
φικὴν τέχνη
νῆς ἀφιλοκο
δηροῦς κλοι

1 Storia de

ς

μέ

Κο

πᾶ

τι

τῆ

φί

τό

σία

τῆ

ρῖ

κα

κό

στ

Ἔ

Δο

σε

ζο

το

μέ

εἰ

σι

πᾶ

οῖ

λο

βά

με

μο

τὸν Βορραῖν ἀ-
σὰ καλλιτεχνί-
θεν ζωγραφία
πατροπαράδο-
οίαν δὴ ποτε, ἐ-
σχόλησιν πολ-
στον, οἵτινες
προδιαγεγραμ-
τῆς ἐκκλησίας
εὐλαβοῦς πίσ-
των αἰώνων.
γραφικὴν ἐγγ-
ρακμῆ τῆς τε-
χαίας γραφικ-
σκυμμένα κα-
διακριθῶσιν ε-
πουλος, ὁ ἐκ
Κορέντσιος, ὁ
τρίδι νὰ ὑπερ-
μανουήλ Παν-
λαμῖνι ναὸν
νες ὁ Μπουνια-
λος. Ἄλλ' οἱ
ὅπερ παρέχει
ἐπιμελῶς ἐξερ-
Καὶ περὶ μὲν
ληνομνήμονι

ἡ.

περ

Μου

του

φιλ

δος

Ἐν

λαι

θέν

οὔτ

ζωγ

λιτ

ε

πατ

Τού

τῶν

τικ

1.

2.

ἐκκλ

λεωφ

1729

περὶ

τρίδα

3.

ἐν Ν

νομν

4.

φυλλ

εράσ

μου ῥητῶς
γιώτου. Κα
ῶπου ὁ πχτ
πάντη ἀβά
εἶδε τὸ φῶ
ἄγνωστον τ
τυραννουμέ
γνωστὸν το
γράφοις, ὡ
δύο αὐτοῦ
θησι τὸ ἔθν
λοπονησιο
κεδαιμόνιον

Ὁ Δοξασ
τὸν σύγχρο
ἀρκετῶς τὰ
χῆς. Ἀλλ'
δείκνυται ἔ
τοῦ ἀνορθογ
αὐτοῦ ὁμολ
δηκι τῆς με
γινώσκομεν
»σοφοὺς κα
»μην νὰ ἐπ
»λον, δηλα

1 Ἑλληνομν

2. Ἐνθ. ἀν.

ε΄.

» τῆ

» δὲ

» σ

» ἔγ

» μ

» χ

» γ

καὶ

ρίσ

κολ

ματ

πα

τοῦ

βλί

πα

γρα

μᾶ

αὐτ

σία

περ

διε

Κα

οὔτ

1

δου

δια

ὑπὸ

ναις. Τὴν εἰδὸν
Μουστοξύδης
ὅμως αὐτὴν
βάζοντες τῶν
στῶν ἱστορικῶν
συνεξέπλευσε
κείνου ἔτου
ὅστις ἐκ Ναυ-
κοντα πλοῖα
καὶ τετρακό-
δοσιν, μετὰ
κητὴν τῆς νῆ-
στῆ ἢ ἑτέρας
νεγκεν εἰς τὴν
δὴ αὐτοῦ κα-
τευμάτων Λα-
τοῦ ἡγεμόνο
ὅστις τέως σ-
ζημίας εἰς τὴν
εἰς τὰ κατὰ
σθείσης δὲ τὴν
κατέλιπεν ὁ
ἄξια λόγου τ

1. 'Ελληνομνη

2. Κ. Σάθα, 'Ε

3. 'Ελληνομνη

λὰς σελ. 420, ἐν

ιβ'.

παρ

λην

·

λέο

μον

οίτ

ἔγγ

πολ

καὶ

πέν

(ca

τότ

μετ

ματ

του

·

λει

κόν

ἄκρ

νά

του

λαι

κλί

δ' α

θερ

·

1.

παρ

μεν τοὺς λό-
κρινε νὰ κα-
ψώνυχος θη-
δὲ νὰ ρνηθῶ-
μενος, ἀπεδ-
χρεώσεων κα-
μεμπτον.

Προβαίνο
χνικοῦ καὶ
οὐχ ἦττον,
γνώσις τῶν
δήσεων εἰς τ-
πρῶτος τὰ κ-
ροῦμεν λόγο-
κυραίου λο-
τὸ μὲν ταῦ-
εἰς τὸν ζα-
πλήρη κόμ-
τῷ Ἑλληνο-

Ἄφετηρία
ζωγραφία τ-
μικρογραφία
Εἶγε δ' αὐτ-
καὶ εἰκονίζε-
μέχρι στέρ-
θώρακα. Ὁ-
«Ἐκτύπωμα

ιδ

»γ

»κ

υρ

»ο

τη

το

κα

ο

εζ

μα

φί

αυ

ολ

λό

νο

σώ

με

δη

δέν

ίση

τρέ

τέ

κόν

δη

1

2

οὐδὲ ἀπεθνήκει
τοῦ μεγάλου
Κερκύρα ἐκ
σως κατωτέρω
νευθεισῶν εἰς
ἄλλας ὁ Μο
κατὰ τὸν γ
κύνθω ναοῦ
κύνθου Νικ
τοῖς ἀρχείο
ῶν ὁ λόγος
ζωγραφήσα
αὐτοῦ Νικό
πρέψας ἐν τ

Ἄλλὰ τὸ
γον τοῦ ἡμ
ἐπεκόσμησε
ἁγίου Σπυρ
καεπτὰ δι
ἱστοῦ.

Τούτων
νίας, δὲν
περιεστρέφο
γελιστάς. Α
μέσον τρεῖς

1. Νικ. Κα
Εὐγενίου Βουλ

ἰς·

ἔλλ

κκτ

θάν

πολ

τὸ

φερο

ἔτει

μένο

ὅτε

ἱερέ

νέω

γρά

ται

χοντ

καία

θεωρ

τὴν

οὔμε

ὅτι

ἄλλα

πόνο

καὶ

τειν

ἔθνο

Παρ'

ἔρμη

ποτέ

ζωγραφικῶν,
αἰώνων καὶ
ἦτο εὐχερές,
συμικρᾶς νὰ π
ρὸς, ἐπιμελῶ
κῶν τοῦλάχισ
τὴν πόλιν ἐγ
αὐτῆς ταύτη
ἠπειλοῦντο ὑ
ρείας οὐχ ἦτ
Ἄλλ' ἤδη τ
φους ἐκρημνί
περὶ τῶν παλ
που τινὰ ἐσχ
ται, ἵνα ἡμᾶ
μονίας καὶ ἐθ

Ἄλλ' ἐπαν
τρεψεν ἡμᾶς
ἀργὰ βεβαίως
Τοιαῦτα τ
ξαρᾶ, ἀναδεικ
ἐποχῆ τῆς δο

Ἐν ᾧ χρόνῳ
παραπονεῖται

1. Ἐνθ. ἀν. 'Ε
2. Γραφὴ ἀθην
τοίχους (περ

ιη'.

σαυτ

καὶ

δὲν

γλαυ

Ὁμο

τρισο

ζωρο

ρύπτ

φει,

ὅποι

τέτοι

μάλι

τὴν

Ἄ

ἀποθ

εἰχόν

ἀρχι

ὄλον

λόγο

τὸν

εἰς ὁ

ἀξιέτ

εἰς α

1. 1

2. 4

3. 1

(Ἑλλ)

λέει, τὴν γὰρ
ἐξαπέρασεν
τοὺς παλαιούς
ἀλλὰ καὶ
καὶ πράγματι
καλλιτεχνικῶς
ζωγράφος
γραφίας διὰ
φικὴν ἀξίαν
καὶ ὁ Μουσικῶν
εἰργασίας
σου, σωζομένη
τοῦ Μιχαήλ
νος συντάκτης
γνωρίζει αὐτὴν
διὰ τὴν καλλιτεχνίαν
θοῦσαν ἀρμονικῶς
χαρακτηρίζουσα
τὸ ὑπόδειγμα
ἐπ' ἴσης διεκρίνει
σιν ἱστοριῶν
τάτου διὰ τὴν
γνωρίζει τὴν καλλιτεχνίαν
σμῶν διὰ τοῦ ζωγράφου,

1. Ἑλληνογενῶν

2. Ἑλληνογενῶν

κί.

τὸν

» ἐνέρ

» ἐκεῖ

» μόν

» ὑψά

» γὰ ε

» νοῦ

» παρ

γισθ

μενα

ὑπερ

νας

καὶ τ

τεκα

χνης

καιον

σιώτ

τητο

τῷ τ

Κ

να ἔγ

φανῆ

Τ

1. ἰ

παλλά

2. '

σου πα

ἀμφότερα ἐν
φρασις τῆς
καλλιτέχνου
συμπεριελήφ
μέναι καλλι
συνταγματίο
ταῖον διαφυλ
πρὸ ἐτῶν εἴκ
φράσεως το
μὲν κατατε
λύθη ἤδη πρ
μειῖται ἐν το
βλιοθήκης.
στερος τοῦ
γραφεῖς μετα
ἐκείνου καὶ τ
πρὶν ἢ περι
σωζόμενον,
τῶν δύο κωδ
φύτεροι εἶνε
ἡμῖν χειρογ
γραφίας συ
Μαρκιανῆς χ
τία δ Μουστ
ρίαν αὐτοῦ ¹
φίαν, δύνατα

1. Ἑλληνομνη

κ'.

τῆς

μάτ

θεία

αὐτ

χαρ

φρά

γόν

ρες

μερ

ἀντ

τάς

χειρ

ματ

κώδ

κτῆρ

τοῦ

Ε

Βιντ

πλη

καθ

κατ

τραε

ἀμέ

διαφ

ἐν τ

κεφ

1.

μέντην ἐν αὐτῷ
κώδηκος, ἀπὸ
« Τέχνη ζωγράφου
« θεῖσα, μὲ τῆς
« τοῦ 'Ραφαήλ
« βλῖα διὰ τῆς
« τοῦ 'Αλθέρο
« τῆς παρούσης
« διήγησις περὶ
« Πότζο ἐκ τῆς
« γράφου. " Ἀπὸ
« παλαιῶν ζωγράφων
« ἐκ διαφόρων
« εἰς τὸ τέλος
« Παύλου Σέβαστου
« ἥτις διηγεῖται
« τουργικὴν διαμάχην
« φωνῆς εἰς ἀγαθὴν
« χρίστου Παναγιώτου
« ζωγράφου, καὶ
« Κυρίω καὶ Θεοφίλω
« εἴτε σωτηριᾶς
« ἐκ σελίδων ἐν
« μὴ, ἐν αἷς περιλήψεσι
« ὑπὸ ἰδίας ἐπιγραφῆς
« Σωτῆρα ἀφιέρουσαν
30 μετὰ τοῦ

κδ'.

Πελοπο

Χρηστ

παρά

βιογρα

μέναι

ίταλοί

Μετα

μεθ' α

έν 16

αύται

ἀφιέρ

Ἐράρδ

κκί τ

οὔτινο

μημέν

βήν τ

τοῦ τ

τάλογ

ὁ τόπ

ὡς ἀπ

κλινές

Παύλο

«διδα

«τῆς

«λία

«θεν

«παν

«ταῖ ἀπὸ αὐτῶν
Ἐκ πάντων τῶν
δημοσιεύθη ἐν
ματὰ τοῦ αὐτοῦ
λευταῖα ταῦτ'
θούσας ἐνιαχοῦ

Τείρεσι μέ
γαῖα δὲ κε
χρώματα
κᾶλλων ὅσ
Ἔϊτα δ' ἐτ
ῶρη εἶαρος
Ζωγραφικῆ
ὡς πάντ' ἴ
οὔρανίους
ᾶς Λιονάρ
σύν τε Λέο
θησαυροῦς
Ἡγαγε δ'
κλεινὸς Δο
᾽Ω χάριν
τῷ γὰρ κῦ

ἔχει δὲ κ
ἀθηναϊκῶ κ
καί τινας συμ
τερον παρατεθ
ριττὸν νᾶναδγ

1. Φουλ. 1, σε
2. Προβλ. καὶ '1

κς'

μ.ω

του

φιερ

φικ

αυτ

βοή

ο

μον

κυρ

μιον

ημω

απο

ο

βιβλ

ριε

δόξ

απα

βρούσ

Πατ

των

σοφ

δυνα

στά

στά

πασ

την

δεσπόζῃ τῇ
καὶ αἴνεσιν
σῆς ἀπείρου
νάμου σου ἰ-
πατρικῶν
ἀναλαβόμε-
λαγόνων τῶν
νας ὅπερ ἦν
ἀναλλοίωτο
προσαγαγῶ
λυεύσπλαγγ
πεινοῦ καὶ
καὶ εὐτελές
φέρω τῇ σ
ἀφιέρωσιν δ
νούσης περὶ
τῶν σεβασμ
φικῆς ἐμπευ
ρανός τοῦ ο
ρον πλοῦτο
μεγαλωσύν
ρεὰ εἰς οὐδ
παντέλειος,
προσίεσαι κ
προσφερόμε
τῆς χήρας τ
νης, ὕστερον

κη'

οὐ

τὴν

ἀμ.

καὶ

σου

ἴνα

δώρ

δέσ

ὅτι

αἰτ

πάν

εἰμ.

ὅτι

λακ

τος

τος,

εἰκᾶ

τὸν

τέρσ

νοῦς

νοήσ

ὑμνο

νην

τοῦ

οὔ π

ἴσαι

τω

λυαρίθμων
πλανωμένα
γῦρον τῆς
μαστῆ ζω
ὑπερβαίνει
τάς χρωμα
πάση τῆ δ
ἀπεφήνω, π
γῆς, ἐμόρφ
αὐτὸν κατ
φθαρεῖσαν
ἀνεμόρφωσ
θρώπων γε
ἡμεῖς φορέσ
ἡμῶν. Σὺ,
ἐξεικόνισας
εἰκόνα τῆς
τοπάρχη Α
κατεχούσης
εἰς σὲ πιστε
καθορᾶν σε
κόνος τὸν τ
σου νύμφη,
πρεπῆ καὶ
σχετικῶς π
τὸ πρωτότυ
σῆ παντέχνη

λ'.

δέλ-

Δευ-

πόνο

χω

ἅπα

γάρ

δυνά

κεκτ

Διὸ

δέομ

προσ

παρ

ἀλλά

ὑπερ

δωρο

εἰς δ

ὠφέλ

μεν

καὶ

ρροσ

προσ

τὴν

σὲ ὁρ

Πλήρ

κατὰ

ἡμᾶς

σκέπ

σου χαρᾶς·
ἀδιαδόχου σ
ἀνυπερβλήτα
κυνῶμεν κα
πείρου ἀγαθ
καὶ μεγαλο
παναγίῳ, ζο
ἄει καὶ εἰς τ

Ἐν τῇ ὑπ
χονται καὶ
καλλιτέχνου

Chi non

che q

Adunco

che d

Però ch'

stà in

adunco

ne tra

Ne semp

spesso

Piansi

Adunco

se a te

vogli s

λβ'

δεικ
ἀδε
χου

Γ
φίδο
λίαν
ὄμω
λείς

κείμενον τοῦ
τὸ πρῶτον ο
φράσεις, ὧν
ἐπενεχθεῖσκα
ἤθελεν ἐμ.ο

1. Δὲν θεωρο
τάφρασιγ τῶν ὀ
μερον ἔτι δύνα
ἐν τεχνικοῖς βι

Prospettiva

Forme, figure

Dissegno.

Paese, paese

Lineamenti

Muscoli.

Sito.

Riflessi.

Termine.

Proporzio

Superfizia

Mignatori

Balla.

Abbozzo.

Punto.

Torto.

Divisione.

Perpentic

Contorno.

Linee

λδ

σπ

χε

είρ

ἄλ

αὐ

τῶ

Βιγ

Δου

μ.έν

του

Λέο

μ.έν

στο

λίσ

τιζ

εἶνε

σκο

σεω

Βιβ

μ.έν

ἐνωρίς ἤδη
γράφως, δι
θέσω ἐνταῦθ
ἀξίαν ὡς συ
ἡσυχολοῦντο
τεροι ἔγραφ
 χρόνων ἐκεῖ
πέρα τῶν ἐκ
φαίνονται γ
συγγράμματ
φιλολογικὰ
ἐκκλησιαστι
σκευτικὰ πο
τικὰς περὶ

1. Οὕτω Τζό
ἀγίου μεγαλομ
εσίου Ἰωσήφ τ
τῆς Σαμαρείτιδ
δώρας (αχοαΐ),
τια ὑπὸ τὴν ἐπ
χριστιανῶ
1816 (1. Παπ
427', καὶ στίχο
γίας Θεοτ
ἐδημοσίευσε τὸ
τικὴν ἔμμετρο
πολέμου τ
ἦν λεπτομερῶς
(σελ 222 - 307
τὴν ἀκιλουθίαν

λς'

δαι

τεχ

ζωγ

Φου

ιέ.

μάζ

τῆς

περ

νά

γρά

καί

μετ

τος

σύσ

ἐξέδ

Παύ

εἰς

καὶ Δ

ἀνετ

ἔκδο

βιβλ

στηρ

1.

2.

intro

byza

1845

3.

Berg

ἔκδοσις τοῦ
1853. ¹

Καὶ τοῦ
πρωτότυπου
θεωρηθῆ ἕ
τητος, ἀν
μενα τὰ δὲ
φορον βαθ
Δοξαρά φ
δὲν εἶνε, ὡ
συνταχθὲν
ἑλληνικῆς
ὁ Δοξαράς
δρῶς ὅσα
θεωρία ἐξ
κλαστικοῦ
τολήν ὀλί
περιαυγάζο
ἀν πεισθῶμ
ἢ περὶ τοῦ
ζωγράφου
εἰς τὴν φ
θεωρίας, ο

1. Ἐρμηνευ
φίαν. ὑπὸ Διο
τῶν Ἀγράφων
πρὸς ἐκδοθεῖσα
Ζωσιμαῖ. Ἀθή

λη'.

‘Ενετ

ἐπίμο

μή, φ

κατά

δασκα

τῆ τε

τὴν τ

τοῦ Ι

διὰ τ

ἐθεώρ

περὶ

ώνων

δυναμ

πάντ

καὶ τ

κάλλ

ἐκλεκ

κατὰ

ζόμεν

κατὰ

αὐτοῖ

καὶ

λεμβ

1. Δ

ρώσει.

2. τ

γούστο

συνειργάσθη
κύνθιος 'Ιε
ζωγράφοι ἐ
γιώτου ἢ
'Αφ' οὗ δὲ δ
ὅσα τὸ μὲν
μελέτη τῶν
ρησεν ἐπάνο
συγχρόνους
ἤσχυνε καὶ
αὐτῶν τὰ ἔ
ζωγραφικῇ,
σχηματίζει
μέλη ἀσύμμ
ψογον ἐν αὐ
δοξείας αὐτῶ
βισμένους δ
Δοξαράς ἐν
παλαιῶν ζω

1. 'Αφ' οὗ, ἡ
ὁ Μουστοξύδης
τῆς Φανερωμέ
εἰκάζομεν ὅτι
('Ελληνισμ. ν. φ
ἦν συνεργάτης

2. Voyage
p. 211.

3. Ἐνθ ἀν.

μ.

σκλη

τὸ π

ὡς τ

λῆς,

λύνη

τύπο

καὶ

Ἄ

Δοξα

ζωγρ

περι

ὑλῶν

τυπο

καὶ

πρῶτ

τρίχ

τῆς

παρ

βιβλ

πρακ

τοῦς

σα τ

ἐν τῇ

ὄσων

εἰς τ

χαρ

Ἡ

αὐτὴ καὶ
λαγμένη
βαρβαρισμ.
ἄλλως καὶ
καλλιτέχνα
καὶ ὡς πρὸς
τῆς ἰταλικ
νεταί, καὶ
χρόνοις ἔζη

Τοιαῦτα

στρατιωτικ
λόγιος διεπ
τοῦ γένους,
γῆ κατὰ τ
λάχιστον ἦ
μακρὰν καὶ
ἀπέθανεν ἐν
κῆς νόσου,
ἁγίου Σπυρ
ναοῦ εὐρέθη
γράφου ².

1. Ἴδὲ ἰδίᾳ ἄ

2 «1729 Φε

ἔμπειρος Σρ.
ἄρρωστίαν φυσ
Δόχτορος, ἣν δὲ
διασαφήσεις κτ

μεθ'.

‘Ο

βεβυθ

ἐπίκο

προσθ

καὶ Η

τοῦ μ

πότου

μεθ' ε

ἀνεδε

Εἴ

θνήσκ

μάλι

τὴν π

ἀναβό

Ἐκ

τοῦ Δ

βιβλί

ὅστις

μοίας

μαθεί

λιπεν,

φίαν

σεβασ

ρίσκει

1. Δι

2. Ἐ

Φιλολ

Ανδρέου
μελετῶν
νας γραφί

'Εγ

1919

1919

1919

1919

ПА

ШЕО

Εἰς

Δηλονότι
συντομ
γιώτου
εἰς ζήτ

Ἐπειδ

θεῖς, ταῦ
φίας, ὅπ
ξεύρη κ
χρωματί
νά σχημα
ἀκολουθή
μοῦσαν ὁ
σαις, νά
ἐγὼ διὰ
διὰ νά εἶπ
ναγκαῖον
κείνους

μου.
πρῶ
χρεο
μωσ
σαν,
σύρθ
τρία
(ἀγκ
ρα μ
λόγο
πειρο
εἰς κ
χνην
καὶ δ
τα ἄ
δὴν,
ἐπιδε
τὸ κα

Λ
καὶ τ
ται,
σταθ
Σχέδ
λευθ
ται μ
τόν'

χαρακτ
διον, πλ
Ζωγράφ
τικον χ
ται, ὅμο
παρέκει.

νεται τρ
ροθεσία
ποῖον ἐδ
Ζωγράφ
θινή τέχ
οὔτως ξ

Τοῦτο
παρομοιο
σώματος
διὰ γὰ ε
τὰ κεφά
πειτα ὁ Ζ
ρων, τυχα
μη γὰ συ
τὸ φαγαι
μα. "Οπ
στρογγυιλ
ματίση ἔ
νει, λίπω
σαίαις βα

γον
μεν
σφα
κόν
του
γυλ
σμο
έντ
ρίς
λει
αύτ
Ζω
γνά
ποϊ
φαϊ
τόν

Σ
μέ
είς
μα
τήν
καί
είς
μεσ
μα
στο

ρία εἰς
γοντας
θεν τῶ
σκέλη
μετρίαν
ποιοὶ ἔχ
εἰς τὴν
δάξει, δ
τοῦτο ὅ
ἀπὸ καλ
τισμένα
δέξιους
φυσικὸν
ἀνθρώπο

Εἰς τὰ
φυσικὰ κ
ἄλλοι το
πρέπει γ
λεια, φ
τὴν τελε
ματα ἀπ
τοι, ὅτι τ
Ἡρακλέ
ἄλλην τ
ἢ πλέον
σμένῃ ἀπ

ἀὰν
δὲν
ων
ἀνδ
τω
ὅτι
παρ
μεν
νά

ὡσ
κρι
ἕνα
πλέ
ἀλγ
τοῦ
σίον

γρό
εἰς
πλέ
σχη
ποιο
γρα
Ἄο
τοῦ

ται ἄνωθ
θεντῶν τ
Ἑρακλέα
ἀγάλματ
Καὶ διὰ β
τῆς προσ
μένου, ε
τοῦ Τιγτ
μέ τὴν Ζ
Ἄουρώρα
χρώματο
Ὅμως
μέτρον, δ
δείξω ὑπο
δίου, καὶ
ἐστῶσαν
τα λαμπρ
τὸν Πιλά
σύνην τοῖ
φισμένη ο
σε κατὰ ο
μορφὴν, ὑ
πρᾶς ἐσθ
τὸν Τιγτα
μάδα τῆς
ὑπερβαίνο

φαν
κῶς
ἀπό
τως
γερο
χή
διὰ
καὶ
τα
ἀδιό
διαν

Ε
στο
λίου
Τζό
τόν
φαί
τόσ
βόλ
τόσ
όρόν

Ι
λειό
μοί
σχή

Σχεδίου,
μέτρα, οὐ
τρία γὰρ πρ
πρέπει τὰ
γού χάρι
πτεται, ἄ
μα συμμ
τρίσης, δ
ἐκείνου ο
μία ἀνακ
ρας ἀνωτ
τοποιόν, δ
ἐλαφρότη
Ζωγράφο
μορφον, τ
στοχασμο
ὅποιος εἰς
λησει νὰ
στεῖ τὸ γέ
μὲ τοὺς τ
νην τοῦ ο
τος φανα
τοῦ Ἄποσ

Ὅμως
τοῦ Σχεδίου
τὰ σκοῦρα

ἐπ
νο
ἀε
ξο
Ζο
ἀν
φο
μα
γυ
πρ
το
φέ
στ

δι
μα
όπ
οὐ
εί
στ
εί
μα
χν

θε
το

τὴν θάλασσαν
ἓνα θαλάσσης
ἀνθρώπου
πολυτάραχος
ἀλλὰ μετὰ τὴν
βεβαιότητα,
κημέναις
διὸν λοιπὸν
δίδεις τοιαύτους
θρώπους. Ἄρα
πεινὰ ἔχοντες

Τέλος

μομένον μετὰ
εἶναι ἐκείνους
ἐφευρέσεως
τελειότητα
δα, καὶ συμπερι
ἀπὸ μέρος
τὴν ἁρμονίαν
ἔξω ἓνα ἀπὸ
καὶ φωτισμοῦ
λιῶν. Ὅθεν
διάστασιν
ταὶ τὰ πλῆθος
μνουν παρὰ
διάστασιν

σγ

φο

λα

λα

αύ

λα

χα

τη

φο

πο

γρ

δο

τα

τη

το

χα

δι

θα

γο

γει εἰς τὰ
μάτων. "
στῆ ἕνας
του ἀκτί
τητα εἰς
"Ὅμως
τῶν φιλο
γοντας τὸ
τὸ χρῶμα
τοῦτους τ
τα χάρτη
λοιπὸν, ὅ
οὔτω παρ
ἀπλόνηται
τηταις. Α
διὰ ἐργασί
(ἡμπάστο)
τὴν λεγομ
δη (μανιέρ
αὐτὸ καλε
ομοῦ καὶ "
τίση, αὐτ
εἰς τὰ μέρ
ταῖς βαφαῖ
στιν στρο
αὐτὸ εἶναι

τ

γ

κ

κ

μ

ζ

Χ

κ

τ

ρ

θ

χ

ει

ζ

ρ

σγ

λα

ν

λε

τ

σκ

τγ

ἀπ

διο

συ

ἢ μορφο
τοῦ καθο
τὰ πλέον
Σύνθεσις

Καὶ σ
ταῖς γνώ
ζονται
ματα, μ
μεταχειρ
τεσσάρων
ἐτελείων
σικὸν ἐπι
ἐκεῖνα τὰ
ἓνα Χρω
χώματα
μα, καὶ
ὀλίγη κη
νοι ὡσάν
σμαλτὴν
μοίως λα
ἀπὸ τὸ
πρῶτων
ναν εὐγα
μὲ κάπο
σότερον
ἄλλη πλ

λ
τ
μ
φ
"C
σ
τ
ἀ
σ
τ
ν
τ
μ
μ
γ
μ
σ
κ
θ
θ
όπ
τῶ
χα
τὸ
ἐπ

παλαιῖς
των. Π
γέρων,
καὶ αὐτ
μὲ τὴν
φαίνεται
τὴν ἀγί
ἀνωθεν
ποῖα εἶν
κατὰ ἀλ
ται οὕτω
κὴν τελ
σκο, μὲ
νὰ δηλό
Ἰακώβοι
γουν θα

Χρειο
ὅτι ἡ ἴδι
τα ἀθάν
μεν νὰ
λειότης
σαρκόμο
ζῶα, κα
τοῦτο ἡ
στάθη εἶ

σιν,
τῆς
τὰς
λείπ
τεύ
καὶ
ἰδιό
κατ
κότ
τὴν
ἀνα
δὲν
μα,
εἰς
καλ
τῶν
νη;
στα
ρίστ
τῶν
τόπ

μορφώματα
θημάτων,
τάσιαν τῶν
πραγμάτων
λαιον, ἄς
πους, διότι
φος. Ἄλλ
μέρη τῆς
νη, δὲν εἶν
ἔγκριτος,
Τοιοῦτος β
λος Καλη
νεν εἰς αὐτ
θήτρια, κο
σεν, καὶ τῶ
ἀνάγκαις.
προερχόμε
όπου διαπ
τοῦτου τοῦ
σφαίραις,
μορφαῖς ο
χαίρεται ὅτ
δείγματα
ἤμπορῇ τι
εἰς τὴν με
εἰς τὴν Βεν

νία
γαλ
σοῦν
εἰς τ
λῶν
μου
καὶ
μέγα
γιέζε
ἔγκρ
πειρ
ἐνθυ
δηλο
δεδε
ται
Βενε
"Οθε
'Εφε
'Εφε
κάθε
διὰ ἡ
ἀναφ
σις
εἰς τ
τῆς
κόσμ

σίαις ἐτοι
τῶν πολυ
Ἐφεύρεις
χρώματος
πράξεων, δ
νων, ὑπηρε
σις ἔπειτα
διαφορετικ
δὲν ἤμπορο
σωπα τοῦ
τόσον ὑποδ
θέκαστον π
εἰς τὴν Ἐφ
σχηματισμ
ρων μουσικ
νὰ μὴν εἶνα
ματισμένη.
εἰς τὸ νὰ θ
τὸ πάντοτε
ἐκείναις τα
κῶν ἀπλωσ
ὁ γέρων ὅτ
Ὁ ἄλλος ὁ
Μπασσάνος
ὁ Τιντορέτ
λὴν λευκὴν

ὁ ἴδ

νά

της

αὐτ

Μ

νοῦ

χγιν

σα

Ζω

τῶν

λάθ

λικό

δίδε

νος

ψυχ

ὁμο

ἔχω

πογ

μόνο

ρών

ἐκλα

κτίν

NO

ΟΤΑ

“Ὅλα τὰ
ξῆς, σὲ βο
χαρακτήρα
τὰ Χαμηλό
ἀληθινόν. Γ
διὰ νὰ εὐρί
εἰς τὸ νὰ ζ
ζωγράφων,
λιον. Ταῖς
νης ἀπὸ αὐ
μα, ὅσάν γ
Κορέγιου, τ
τῶνα. Ἄπο
Γουίδου Ἰε
τόρμου. Ἄ
γαρότου. Ἄ
τὸν Πηδλόο
Μπαρότζην,
τῶν Εἰκόγω

στρ
τὸν
ἀπὸ
Χάρι
τὸν
τὸ
σικα
καὶ
μεγ
τὸν
ἀπὸ
Θέο
κον
Δομ
ρότ
Μυ
Περ
Ἄπ
τὰ
καὶ
Βαν
τὴν
δήπ
τὰς
φαν
Ρώζ

Μπέλα, τὰς
τουρίνον, καὶ
τέχνευμα, καὶ
Καραβάγιον
τισμόν. Ἄπει
τὴν ἐπιτειδι
Κυαρίνον, καὶ
σεις καὶ συν
κουέρ, καὶ Ν
Ἄνθη. Ἄπο
σους ἄλλους
ρακτῆρας τ
Διανοίας. Ἄ
Κυαρίνην, καὶ
Προόψις εἰς
θόλου ἔπειτα
πει νὰ εὐρίσ
καὶ Ἀρχιτεκ
μπεστοῦ μο
διὰ βραχυλο
κάθε ἄλλω ε
ἀληθινόν, τ
κατ' ἔμπροσθ
πρωτότυπον,
νος, ὅτι οὐχ
γον ἐκεῖνα ὅτ

θεμ

καῖ

μεγ

νά

γον

Πρῶτο καὶ

Ἔπαρε
κα ὀγγία -
σαντράκα τ
ζο ἔπειτα α
λέτα, ὅμως
τὸ ὄλιο δ' α
εἰς λαῦρα λ
ἔπειτα ἀνακ
όμοῦ εἰς λε
βράζουιν δύο
ἔλυσε ἢ σαν
τὸ ὄλιο δ' ἀ
βρα διότι εἶ

Ὁ τρόπος
νίκη. Πρῶτο
δόλαδο, ἔπε
ὅταν εἶναι α

στ

τὸ

σέ

ἀπ

κά

δω

εἶν

κα

κα

σει

γη

νίχ

φω

.

.

τρε

πολ

ὀκτ

ραῖ

.

σέ τ

ἔπε

- 3

ζεστό, δίδ
βερνίκη εἶν
κάθε ἄλλο.

Ἔπαρε μ
καλόπουλο
καὶ καρηδόλ
σκεπάζη κα
ἀνακατονέ τ
καὶ μέταχε
πλεον λαμτ
του ὀλιγάκ
αὐτὸ τὸ βερν
τὰ φύνα ἀτ
παρόμοια χρ

Μπελτζο
τα μέ ρακῆ
τρεις φοραῖς
καλὰ κλησμ
καὶ μεταχειρ

Ἔτερον δ

Ἔπαρε μ

βράσετα εἰς
καὶ γὰ ἐνοθ

Ἔτερο

Ἐπαρε κ
δ' ἀμπέτζο,
ὡς ἄνωθεν,

Ἔτερο

Ἐπαρε ῥ
μεντίνα ὀγγ
τόση ῥακῆ ῥ
ἔπειτα τὴν κ
τας τὴν πάν
ῦλαις, ἔπειτ
γῆς διὰ γὰ

Ἔτερο τῆ
ἄνωθε

Ἐπαρε τ
καραμπόνε ( )
καθένα ὀγγ
κινόντας το
εἰς ἀψὶν "ΗΛ
εἶναι γεναμέ

Κ

ἔξη

τες

γία

ταῖς

πολ

Κ

τα ὅ

ρακ

βάν

εἰς

- 1 $\frac{1}{2}$

τήν

τετ

κρύ

μασ

- 2 -

πολ

θεν

κομ

μήν

κου

καθα

πλε

Κ

ζης ὄλαις
τὴν πλέον
νὰ ἀδιάσης
ἀμπολέτα
πειτα τὴν
πρῶτην.

Ὁ τρόπος
αὐτός, γὰρ
ἄλλο πρᾶγμα
βερνίκη, ἄν
γόμα μὲ τὸ
νίκη ἐκεῖνο
κινο βάνης
καὶ τὰ ἐξῆς
δίδεις ἄνωθ
δύο ἢ τρεῖς
ἀφίνης ἔπει
θῆ, ὕστερον
ἔργον μὲ τὸ
εἶναι καλὰ τ
θεν μία στα
νο τοῦ κρυε
δοποῦ θέλης
λίρης μὲ το

Ἐπαρε ῥα

πέτο

• όμο

δίδη

ρια,

όλίγ

τό β

»

άσπ

γία

όλα

»

χη ό

το τ

λα ό

όσον

χαρτ

σπάτ

γός

τά ά

μαστ

παρα

γο μ

νης γ

δυνατὸ τοῦ
νης νὰ βρά
τῆς ἀρεσιά
αις, καὶ στε
ζωγραφίαν
πρῶτον δίδε
τοῦ αὐγοῦ,
δ' ἄστα, μὲ
ἀρέσει ἄνω
εὐγάλης μὲ
ναι μὲ τὴν
ράκῃ.

Ἔτε

Ἔπαρε μ
γία - $1\frac{3}{4}$ - κα
μοῦ εἰς ἕνα
πτὴν φωτῖα
μένον· καὶ δι
σκεπασμένο
τὸ μεταχειρ

γὰ τὸ με

Ἔπαρε λ

- 6 -

άντα

πτερο

ταν

λάγο

”Ι

γιαϊσ

άλμ

τά τ

ρακ

ρακ

Πέρ

”Ηλ

ταρτ

τον

άπό

τό β

δέσκ

λαμ

γά ο

Τα

Τ

δολο

άσβε

Τὴν Σαν

Τὸ μαστί

Ἔτερο βερνί

εὐμορφο κ

εἶναι δὲν

Ἐπαρε

ὀγγίαις - 12

γίαις - 4 - κ

τὰ βάνης ὄ

στουπόνης κ

νης καλὰ ἀν

ζέστα συνε

ρων, καὶ ὕσ

ὄταν βλέπης

νης ἔπειτα

κριαρηφηκάτ

ἄνωθεν τῆς

ἀπὸ φυλό π

Διὰ τ

Κάμνης τ

γεται τζήρμ

σουν εἰς τὸν

λετόν· καὶ ὑπ

μένο, ὅπου

εἰς αὐτό, καὶ

ρὸ

πλ

με

δύ

νω

στ

τρ

ρό

πέ

τό

κα

λά

ζου

δι

θερ

Τρ

θεν

ψυ

τρο

λάδι, καὶ εὐ-
χράνη, καὶ
δύο, ἢ τρεῖς
γαλύση, ὅτε
ται πολλὰ τ
ρώνης ἀπὸ
Ἡλιον γὰ σ
αὐτὸ λάδι γ
στάλη, καὶ
χρώματα ὠρ
τὸ αὐτὸ λάδι
καὶ οὐχὶ μέ
τὸ ἔργον ὅτ

Τ ἦ ς ε

ΕΙΣ

τι ἐστὶν

τὴν

τρίτην

πεντη

νης

Ἰ

ξέτην

βάλει

καρτ

τα β

ναλύ

ρη κα

γνών

ἢ καὶ

ἂν εἴ

δύο

τρία

Ἐ

κρῖσα

ρήν δίνει
εἶναι στεγνόν
τοῦ ὕψους
ἔλθῃς εἰς
ψομα σκληρῆ
ἀπέκη στ
όπου ὀνομα
πους, ἢ κα
τὸ ἔπειτα
τριμένο, με
μπόλο ἀρμ
λίγο ξήγγ
σότιτα ἕως
ἔπειτα ἀνα
ἀχαμνή, κο
πειτα ἀκολ
ὀλίγον με
τρία μερδι
τέσσαραις
τὰ χριαζόμε
εἰς ἓνα πινό
νὰ δώση δύ
κάθε ἐπιμέλ
θέλης νὰ β
πλακόνη τὸ
κάνει τὸ χρυ

ἔτι

γὰρ

πο

χρ

σκ

ἦ

ἀν

σει

Εἰ

ἐπ

γὰρ

πρ

ὡφ

κα

ὡφ

γν

κα

Γνώρι

Τὸ Πά

ἀνα

Ὁ τελ

μέρη

Ποίημα

πατ

